

A pénzügyi válság globális hatásai megmutatták, hogy a gazdasági körülmények gyorsabban változnak a politikai körülményeknél. El kell fogadnunk, hogy a fokozott gazdasági egymásrautaltság határozottabb és koherensebb politikai választ igényel. Az elmúlt két év milliókat tett munkanélkülivé, a nyomában járó

adósságteher pedig évekig nehezedik majd a vállunkra. A válság következtében a társadalmi kohézió fokozott nyomás alá került, mi pedig kíméletlenül szembesültünk az európai gazdaság előtt álló kihívásokkal. Időközben azonban a világgazdaság tovább halad előre. Egész jövőnket meghatározza az, ahogyan reagálunk a

történésekre. A válság felnyitotta a szemünket és felismertük, hogyha a szokásos üzletmenetet folytatjuk, fokozatos hanyatlás vár ránk, és az új világrendben másodrendű tényezővé válunk. Európa számára ütött az igazság órája. Itt az idő, hogy merészen és határozottan lépünk fel. Rövid távon a válságból való

sikeres kilábalás a fő cél. Egy ideig még nehéz dolgunk lesz, de azért sikerülni fog. Már jelentős haladást értünk el a banki veszteségek kezelése és a pénzügyi piacok helyzetének helyreállítása terén, és felismertük, hogy az euroövezetben erős politikai koordinációra van szükség. A fenntartható jövő

érdekében azonban távolabbra kell tekintenünk. Európának vissza kell térnie a helyes kerékvágásba, majd ott is kell maradnia. Ezt a célt tűzi ki az Európa 2025. A stratégia a munkahelyteremtésről és az életszínvonal növeléséről szól, amely kijelöli a társadalmaink által követendő útirányt, és

megmutatja, hogyan valósíthatja meg Európa az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, és hogyan teremthet új munkahelyeket. Az európai vezetők azonosan látják a válságból adódó következtetéseket, és azonosan sürgetőnek ítélik az előttünk álló kihívásokat. Most közösen kell fellépnünk a siker

érdekében. Európának sok erőssége van. Munkavállalóink kiváló adottságokkal rendelkeznek, technológiai és ipari bázisunk jelentős. Belső piacunk és közös valutánk révén elkerültük a legrosszabbat. Kipróbált és jól bevált szociális piacgazdasággal rendelkezünk. Bízunk kell abban, hogy nagyra törő programot

alkothatunk, és ennek megvalósítására kell összpontosítanunk erőfeszítéseinket. A Bizottság azt javasolja, hogy öt területen - a foglalkoztatás, kutatás és innováció, éghajlatváltozás és energia, oktatás, valamint a szegénység elleni küzdelem - tűzzük ki a törekvéseinket vezérlő és 2025-ig megvalósítandó, mérhető

uniós célokat, amelyekből nemzeti célokat kell majd levezetni. Ezek a célok kijelölik majd a követendő irányt, és mérhetővé teszik sikerünket. E célok ambiciózusak, de teljesíthetők. Megvalósításuk érdekében konkrét javaslatokkal szolgálunk. A dokumentumban ismertetett kiemelt kezdeményezések részletesen

bemutatják, hogyan járulhat hozzá az Európai Unió döntő módon elérésükhöz. A belső piac, a költségvetés, a kereskedelmi és külgazdasági politika, valamint az erőfeszítésünket alátámasztó gazdasági és monetáris unió szabályai révén hatékony eszközök állnak rendelkezésünkre az új gazdasági kormányzás

kialakításához. A siker elengedhetetlen feltétele az európai vezetők és intézmények felelősségvállalása. A szociális partnerekkel és a civil társadalommal egyeztetett új programunk összehangolt európai választ igényel. Ha válllvetve küzdünk, megerősödve kerülhetünk ki a válságból. Az eszközeink és a

szükséges akarat már megvan, most már csak cselekednünk kell. Európa az átalakulás korát éli. A válság több év gazdasági és szociális haladását semmisítette meg, és rávilágított az európai gazdaság strukturális hiányosságaira. Ezzel egy időben a világ gyorsan halad, a hosszú távú kihívások - a globalizáció, az

erőforrásokra nehezedő nyomás, az öregedés - pedig egyre intenzívebbé válnak. Az Európai Uniónak kézbe kell vennie jövőjét. Európa akkor lehet sikeres, ha közösen, unióként lép fel. Stratégiára van szükségünk ahhoz, hogy megerősödve kerüljünk ki a válságból, és hogy olyan intelligens,

fenntartható és inkluzív gazdasággá tegyük az Európai Uniót, amelyben magas a foglalkoztatottság és a termelékenység, továbbá erős a társadalmi kohézió. Az Európa 2025 a 21. század európai szociális piacgazdaságának képét festi elénk. Az uniós eszközöket - az egységes piacot, a pénzügyi eszközöket és a

külpolitikai eszközöket - teljes mértékben mobilizálni kell a problémák kezelése és az Európa 2025 céljainak elérése érdekében. Azonnali prioritásként a Bizottság modellezni fogja a válságkezelő intézkedések leépítésére vonatkozó hiteles stratégia meghatározásához, a pénzügyi rendszer reformjának

folytatásához, a hosszú távú növekedést megalapozó költségvetési konszolidációhoz, valamint a gazdasági és monetáris unión belüli koordináció megerősítéséhez szükséges lépéseket. Ahhoz, hogy eredményeket érjünk el, erős gazdasági irányítást kell megvalósítanunk. Az Európa 2025 két pilléren nyugszik. Egyrészt

a fent kifejtett, prioritásokat a kiemelt célokkal ötvöző tematikus megközelítésen, másrészt az országjelentéseken, amelyek a tagállamokat a fenntartható növekedéshez és az államháztartáshoz való visszatérésre vonatkozó stratégiáik kidolgozásában segítik. Uniós szinten a prioritásokra és

célkitűzésekre irányuló, integrált iránymutatásokat fogadunk el. A tagállamoknak országspecifikus ajánlásokat teszünk majd. Ha a tagállamok ezeket az ajánlásokat nem teljesítik megfelelően, politikai figyelmeztetésben részesülnek. Az új stratégia kapcsán központi szerepet tölt majd be az Európai Tanács, ő lesz a

stratégia gazdája. A Bizottság felügyeli majd a célok megvalósítása érdekében tett lépéseket, megkönnyíti a politikai eszmecserét, és megteszi a kiemelt uniós kezdeményezésekkel kapcsolatos intézkedések és haladás irányításához szükséges javaslatokat. Az Európai Parlament a polgárok mobilizálását

biztosítja és társjogalkotóként foglalkozik a kulcsfontosságú kezdeményezésekkel. Ennek a partnerségi megközelítésnek ki kell terjednie az uniós bizottságokra, a nemzeti parlamentekre, a nemzeti, helyi és regionális hatóságokra, a szociális partnerekre, az érdekelt felekre és a civil társadalomra, hogy

mindenki hozzájáruljon jövőképünk megvalósulásához. A válság megsemmisítette a közelmúlt eredményeit. Nemzedékünk még soha nem élt meg ekkora gazdasági válságot. Az elmúlt évtizedben folyamatos gazdasági növekedés tanúi voltunk, és új munkahelyek teremtődtek. A válság több millió polgár életét rendítette meg

alapjaiban, és felszínre hozta gazdaságunk alapvető hiányosságait. A válság jelentősen megnehezítette a jövőbeli gazdasági növekedés biztosítását is. A pénzügyi rendszer továbbra is törékeny helyzete akadályozza a fellendülést, mivel a vállalkozások és a háztartások nehézségekkel szembesülnek, ha

pénzt akarnak kölcsönözni, költeni vagy befektetni. A bizonytalanság, a visszafogott kereslet és a finanszírozás hiánya sok beruházási tervet, tehetséget és ötletet veszélyeztet. Fény derült Európa strukturális hiányosságaira. A közvetlenül előttünk álló kihívás a válságból való kitörés.

A legnagyobb kihívást azonban az jelenti, hogy leküzdjük a válság előtti helyzethez való reflexszerű visszatérést. Európa már a válság előtt is több területen elmaradt a világ többi részén tapasztalható gyors haladástól. Európa átlagos gazdasági növekedése jóval alacsonyabb volt, mint fő gazdasági partnereié,

ami elsősorban az elmúlt évtized során egyre növekvő termelékenységi szakadéknak tulajdonítható. Ez nagyrészt köszönhető az üzleti struktúrákban fennálló különbségeknek, a kutatás-fejlesztésre és innovációra fordított beruházások alacsony szintjének, az információs és kommunikációs

technológiák elégtelen mértékű alkalmazásának, a piacra jutás korlátainak és a viszonylag merev üzleti környezetnek, továbbá annak, hogy a társadalom egyes részei idegenkednek az innováció felkarolásától. A népesség öregedése egyre gyorsul. A gazdaságilag aktív népesség alacsony aránya és az egyre több

nyugdíjba vonuló munkavállaló még jobban megterheli a jóléti rendszereket. A globális kihívások egyre fokozódnak. Miközben Európának saját strukturális gyengeségeivel kell foglalkoznia, a világ gyorsan változik, és az új évtized végére teljesen átalakul majd. Gazdaságaink egyre inkább összekapcsolódnak.

Európa számára továbbra is előnyt jelent, hogy a világ egyik legnyitottabb gazdasága, ugyanakkor egyre fokozódik a fejlődő és feltörekvő gazdaságok által támasztott verseny. Kína, India és a hozzájuk hasonló országok jelentős beruházásokat hajtanak végre a kutatás és a technológia terén, hogy ily módon iparuk feljebb

lépjen az értékláncban és integrálódjon a világgazdaságba. Ez néhány gazdasági ágazatot versenynyomás alá helyez, a fenyegetések azonban mindig lehetőségeket is kínálnak. Az említett országok fejlődése révén sok európai vállalkozás számára új piacok nyílnak meg. A globális pénzügyi struktúrák

helyreállítása még nem zárult le. A világ pénzügyi piacain a spekulatív magatartást ösztönözték a könnyű hitelszerzési, valamint a rövid távú befektetésekre és a túlzott kockázatvállalásra irányuló lehetőségek. Ennek eredményeképpen a növekedés alapját egy buborék képezte, és jelentős

egyenlőtlenségek alakultak ki. Európa elkötelezett amellett, hogy világszintű megoldásokat találjunk a hatékony és fenntartható pénzügyi rendszer megteremtésére. Az éghajlat és az erőforrások felhasználásának kihívásai drasztikus lépéseket kívánnak. A fosszilis tüzelőanyagoktól - például a kőolajtól -

való erős függés és a nyersanyagok nem hatékony felhasználása miatt a fogyasztók és a vállalkozások ártalmas és költséges átváltozásoknak vannak kitéve, amelyek veszélyeztetik gazdasági biztonságunkat és hozzájárulnak az éghajlat változásához. A világ népességének 5-ről 9 milliárdra történő robbanásszerű

növekedése fokozni fogja a természeti erőforrásokért folyó globális versenyt és nyomás alá helyezi a környezetet. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozás okozta problémák világszintű megoldása érdekében továbbra is együtt kell működnie a világ többi részével, és végre kell hajtania az elfogadott éghajlat-

változási és energiastratégiát az Unió egész területén. Európának cselekednie kell a hanyatlás elkerülése érdekében. A jelenlegi válságból több tanulságot is levonhatunk. A 27 uniós gazdaság nagymértékben függ egymástól. A válság rávilágított a nemzetgazdaságaink - és különösen az euroövezet gazdaságai -

között fennálló szoros kapcsolatokra és áthatásokra. A közelmúlt eseményei megmutatták, hogy az egyik országban végrehajtott reformok, vagy azok hiánya, a többiek teljesítményét is befolyásolja. Ezen felül a válság és a kormányzati kiadások súlyos terhei néhány tagállam számára megnehezítették, hogy

elegendő pénzt fordítsanak a közlekedésre, az energiára és hasonló területeken a szükséges alap-infrastruktúrára ahhoz, hogy gazdaságuk fejlődjön, és az egységes piac teljes jogú tagjai legyenek. Az Európai Unión belüli összehangolás eredményre vezet, hiszen a válságra adott válasz rámutatott,

hogy együtt sokkal hatékonyabbak vagyunk. Ezt sikeresen bizonyítottuk a bankrendszer stabilizálására tett közös fellépésünkkel és az európai gazdasági fellendülés tervének elfogadásával. A globális világban egy ország sem képes egyedül sikeresen kezelni a kihívásokat. Az Európai Unió értéket képez a

globális szintén, amely csak közös fellépés révén befolyásolhatja a világszintű politikai döntéseket. A kifelé történő erősebb fellépés együtt jár a belső koordináció erősítésével. A válság nem csak egyszeri csapás, amely lehetővé tenné, hogy visszatérjünk a megszokott kerékvágásba. Az Európai

Unió előtt nagyobb kihívások állnak, mint a recesszió előtt, ugyanakkor mozgásterünk szűk. Ezenkívül a világ többi része nem torpant meg. A G-20 megerősödése mutatja a feltörekvő országok gazdasági és politikai hatalmának növekedését. Európának egyértelmű, ám csöppet sem könnyű alternatívák közül kell

választania. Az egyik lehetőség, hogy közösen szállunk szembe a gazdaság helyreállításának problémájával és a hosszú távú kihívásokkal – mint a globalizáció, az erőforrásokra nehezedő nyomás, az elöregedés –, lehetővé téve a közelmúltban elszenvedett veszteségek kompenzálását, a versenyképesség

visszanyerését, a termelékenység fokozását és azt, hogy az Európai Unió ismét a prosperitás felé haladjon. A másik lehetőség, hogy tovább haladunk a lassú, nagyrészt koordinálatlan reformok útján, ezáltal viszont azt kockáztatjuk, hogy jóléti szintünk tartósan csökken, a növekedés üteme

visszafogott marad, aminek következtében feltételezhetően magas munkanélküliséggel és társadalmi nyomorral, valamint a világban betöltött pozíciónk viszonylagos hanyatlásával szembesülünk. Európa sikeres lehet, hiszen sok erőssége van. Tehetséges és kreatív lakosok, erős ipari háttér, élénk szolgáltatási ágazat,

viruló, minőségi mezőgazdaság, erős tengeri hagyomány, az egységes piac és valuta, és az a tény, hogy a világ legnagyobb kereskedelmi csoportosulása, valamint a közvetlen külföldi befektetések legvonzóbb célpontja vagyunk. Támaszkodhatunk azonban erős értékrendszerünkre, demokratikus intézményeinkre,

a gazdasági, szociális és területi kohézió, valamint a szolidaritás szempontjaira, a környezet iránti tiszteletre, a kulturális sokszínűségekre és a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartására is - csak hogy egy pár tényezőt említsünk. Számos tagállamunk a világ leginnovatívabb és

legfejlettebb gazdaságai közé tartozik. Mégis, Európának akkor van a legnagyobb esélye a sikerre, ha közösen - unióként - lép fel. A múlt fontos eseményeivel szembesülve az Európai Unió és tagállamai felnőttek a feladathoz. Az 1990-es években Európa megteremtette a világ legnagyobb egységes piacát és a közös

valutát. Európa kettéosztottsága csak pár éve ért véget, amikor új tagállamok csatlakoztak az Unióhoz, más államok pedig ráléptek a tagság vagy az Unióval való szorosabb kapcsolat felé vezető útra. A válság mélypontján az európai gazdasági fellendülés terve révén az elmúlt két évben a közös fellépés

segített megakadályozni a gazdasági összeomlást, jóléti rendszereink pedig megvédték polgárainkat a nélkülözéstől. Európa képes arra, hogy válság idején cselekedjen, gazdaságait és társadalmait pedig hozzáigazítsa a változásokhoz. Az európaiaknak ma ismét átalakulásra kell felkészülniük annak

érdekében, hogy megküzdhessenek a válság hatásaival, és legyőzzék Európa strukturális gyengeségeit és a fokozódó globális kihívásokat. Ha így cselekszünk, akkor a válságból kérve új gazdaságba lépünk. Ahhoz, hogy nemzedékünk továbbra is egyedülálló európai szociális modelleken alapuló, minőségi és

egészséges életet élhessen, és hogy ez a jövő nemzedékei számára is lehetővé váljon, azonnal cselekednünk kell. Ehhez olyan stratégiára van szükség, amely az Európai Uniót intelligens, fenntartható és inkluzív gazdasággá teszi, amelyben magas a foglalkoztatási arány és a termelékenység, illetve erős a

társadalmi kohézió. Ezt teremti meg az Európa 2025 stratégia, amely menetrendül szolgál valamennyi tagállam számára, és figyelembe veszi az eltérő szükségleteket, kiindulópontokat és nemzeti sajátosságokat, így segítve valamennyiünk növekedését. Hogyan képzeljük el Európa helyzetét 2025-ban? Az Európa 2025

stratégia középpontjában három prioritásnak – az intelligens növekedésnek, a fenntartható növekedésnek és az inkluzív növekedésnek – kell állnia. Ezek a prioritások kölcsönösen erősítik egymást, és jövőképet nyújtanak a 21. század európai szociális piacgazdasága számára. Erőfeszítéseink és a haladás

irányának kijelölése érdekében széles körű a konszenzus azzal kapcsolatban, hogy az Európai Uniónak el kell fogadnia néhány, 2025-ig elérendő kiemelt célt, amelyeknek illeszkedniük kell az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés témaköréhez. E céloknak mérhetőnek kell lenniük, tükrözniük kell a tagállamok

eltérő helyzetét, és kellően megbízható adatokra kell támaszkodniuk, hogy lehetővé váljon az összehasonlítás. Ezek a célkitűzések kapcsolódnak egymáshoz. A magasabb végzettségi szint például jobb alkalmazási lehetőségeket kínál, a foglalkoztatási arány növelése révén pedig csökken a szegénység.

A kutatás-fejlesztés és az innováció a gazdaság valamennyi ágazatában tapasztalt növekvő mértéke, valamint a megnövekedett erőforrás-hatékonyság javítja a versenyképességet, és elősegíti a munkahelyteremtést. A tisztább, alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba való beruházás tehermentesíti a

környezetet, hozzájárul az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint új üzleti és foglalkoztatási lehetőségeket kínál. E célkitűzések elérésére közösen kell figyelmet fordítanunk. Erős szerepvállalásra, elkötelezettségre és hatékony megvalósítási mechanizmusokra lesz szükség az Európai Unióban tapasztalható

hozzaállás és módszerek megváltoztatásához annak érdekében, hogy elérjük a fenti célszámokban összegzett eredményeket. Ezek a célszámok reprezentatívak, nem pedig kimerítő jellegűek. Azt mutatják be átfogóan, hogy a Bizottság a kulcsfontosságú paraméterek szintjén hol képzelet el az Európai Uniót 2025-ban.

A célszámok nem jelentenek azonos megoldást. Minden tagállam különbözik a másiktól, és a 27 tagú Európai Unióban sokkal nagyobbak a különbségek, mint az egy évtizeddel ezelőtti Unióban voltak. A fejlődésben és az életszínvonalban tapasztalható eltérések ellenére a Bizottság úgy véli, hogy a javasolt

célszámok valamennyi tagállamra - régire és újra - egyaránt érvényesek. A kutatás-fejlesztésbe, az innovációba, az oktatásba és az erőforrás-hatékony technológiákba való beruházás mind a hagyományos ágazatok és vidéki területek, mind a magas képzettséget igénylő, szolgáltatásalapú gazdaságok számára

haszonnal jár, és erősíti a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót. Annak érdekében, hogy a tagállamok saját helyzetükhöz adaptálják az Európa 2025 stratégiát, a Bizottság javasolja, hogy az uniós célszámokat bontsák le nemzeti célkitűzésekre és pályákra. Mindeközben tekintettel vannak az egyes tagállamok

eltérő helyzetére és arra, hogy mennyire állnak készen az uniós célok eléréséért tett erőfeszítések megvalósítására. A tagállami erőfeszítéseken túl a Bizottság uniós szinten is ambiciózus intézkedéseket javasol majd annak érdekében, hogy az Európai Uniót új, fenntarthatóbb növekedési pályára állítsuk. Az uniós

és a nemzeti erőfeszítések együttes alkalmazása erősíti egymást. Az intelligens növekedés pedig azt jelenti, hogy erősítjük a jövőbeli növekedésünk alapjait képező tényezőket, a tudást és az innovációt. Ehhez szükséges az oktatás minőségének javítása, kutatási teljesítményünk fokozása, az innováció és

tudástranszfer népszerűsítése Uniószerte, az információs és kommunikációs technológiák teljes körű alkalmazása, valamint annak biztosítása, hogy az innovatív ötletekből olyan új termékek és szolgáltatások szülessenek, amelyek segítenek a növekedés és a minőségi munkahelyek megteremtésében és abban,

hogy hogyan kezeljük az európai és a globális társadalmi kihívásokat. A sikerhez azonban vállalkozókészségre és pénzre van szükség, valamint arra, hogy fokozott figyelmet fordítsunk a felhasználók igényeire és a piaci lehetőségekre. A fenntartható növekedésen értjük az erőforrás-hatékony, fenntartható

és versenyképes gazdaság megteremtését, Európa vezető szerepének kihasználását az új folyamatok és környezetbarát technológiák fejlesztéséért folyó versenyben, az információs és kommunikációs technológiákat alkalmazó intelligens hálózatok bővítésének felgyorsítását, az uniós hálózatok felhasználását, valamint

vállalkozásaink versenyelőnyének megerősítését. Ezt elsősorban a gyártásban, valamint a kis- és középvállalkozások körében, illetve azáltal tudjuk elérni, hogy a fogyasztókat hozzásegítjük az erőforrás-hatékonyság nagyra értékeléséhez. Ez a megközelítés hozzásegíti az Európai Uniót ahhoz, hogy az alacsony szén-

dioxid-kibocsátású, korlátozott erőforrásokkal működő világban is prosperáljon, és megelőzze a környezetkárosodást, a biodiverzitás csökkenését és az erőforrások nem fenntartható használatát, illetve erősíti majd a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót. Az Európai Unió jólétének alapja a

kereskedelem, amely a világ minden részére exportál, valamint nyersanyagokat és késztermékeket importál. Az exportpiacokon és a nyersanyagpiacok nagy részén növekvő nyomással szembesülünk, ezért nagyobb termelékenység révén növelnünk kell versenyképességünket fő kereskedelmi partnereinkkel szemben.

Foglalkoznunk kell az euroövezeten belüli és az Európai Unión belüli relatív versenyképességgel. Az Európai Unió elsőként tett lépéseket környezetbarát megoldások felé, előnye azonban csökken fő versenytársaival, különösen Kínával és Észak-Amerikával szemben. Az Európai Uniónak fenn kell tartania vezető szerepét

a környezetbarát technológiák piacán, amelyek erőforrás-hatékonyságot biztosítanak a gazdaságban, megszüntetik a kulcsfontosságú hálózati infrastruktúrák szűk keresztmetszeteit, ezáltal pedig növelik az ipari versenyképességünket. Az éghajlat változásával kapcsolatos céljaink elérése érdekében az

elkövetkező évtizedben jelentősebb mértékben és gyorsabban kell csökkentenünk károsanyag-kibocsátásunkat, mint az elmúlt évtizedben, és teljes mértékben ki kell használnunk az új technológiák kínálta lehetőségeket. Az erőforrás hatékonyságának javítása nagymértékben korlátozná a kibocsátást, pénzt

takarítana meg és élénkítené a gazdasági növekedést. Ez nemcsak azokat a gazdasági ágazatokat érinti, akik intenzívek a kibocsátásban, hanem valamennyi ágazatot. Fokoznunk kell gazdaságaink ellenálló képességét az éghajlati kockázatokkal szemben. Az e prioritás keretében történő fellépéshez oly módon

kell végrehajtanunk a kibocsátás csökkentése terén tett vállalásainkat, hogy – többek között az innovatív technológiai megoldások elterjedése révén – a lehető legalacsonyabb költségek mellett a lehető legnagyobbak legyenek az előnyök. Ezenfelül arra kell törekednünk, hogy a növekedést függetlenítsük az

energiafelhasználástól, és hogy gazdaságunk hatékonyabban használja az erőforrásokat, ami nemcsak versenyelőnyt biztosít majd Európának, hanem csökkenti a nyersanyag- és áruellátásban fennálló, külső forrásoktól való függést is. Az inkluzív növekedés azt jelenti, hogy magas foglalkoztatottság, a

készségek fejlesztésébe való beruházás, a szegénység leküzdése és a munkaerőpiac modernizálása, valamint képzési és szociális védelmi rendszerek révén az emberek képessé válnak az előttük álló változások felmérésére, a változások kezelésére és összetartóbb társadalom kialakítására. Rendkívül fontos szempont

az is, hogy a gazdasági növekedés előnyei az Unió teljes területére eljussanak – beleértve a legkülsőbb régiókat is –, tehát erősítsék a területi kohéziót. Ez a növekedés arról is szól, hogy valamennyi polgár egész élete során hozzáférési lehetőségekhez és esélyekhez jusson. Európának teljes mértékben

ki kell használnia munkaerő-potenciálját ahhoz, hogy szembenézhesen az idősödő népesség és a növekvő globális verseny támasztotta kihívással. Szükség lesz a nemek közötti egyenlőséget fokozó politikák kidolgozására annak érdekében, hogy növeljük a munkaerő-piaci részvételt, azaz fokozzuk a

növekedést és a társadalmi kohéziót. Az e prioritás keretében való fellépés megkívánja a foglalkoztatási, az oktatási és a képzési politika, valamint a szociális védelmi rendszerek korszerűsítését és megerősítését egyrészt a munkaerő-piaci részvétel növelése, másrészt a strukturális munkanélküliség

csökkentése és az üzleti élet szereplői körében a vállalati szociális felelősség erősítése révén. Ebben a tekintetben fontos szerephez jut a gyermekgondozási létesítményekhez és más eltartottak gondozásához való hozzáférés. Az emberek új feltételekhez való alkalmazkodásában és az esetleges

karrierváltásban kulcsfontosságú lesz a rugalmas biztonság elveinek végrehajtása és az új készségek elsajátításának lehetővé tétele. Nagy erőfeszítést kell tennünk annak érdekében, hogy legyőzzük a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget, és csökkentsük az egészségügyben fennálló egyenlőtlenségeket,

ezáltal biztosítva, hogy mindenki egyformán részesül a növekedés előnyeiből. Hasonlóan fontos az a képesség, hogy biztosítani tudjuk az egészséges és aktív idősor lehetőségét, ezen keresztül pedig a társadalmi kohéziót és a nagyobb termelékenységet. A stratégia céljainak elérése érdekében

mozgósítani kell minden uniós szakpolitikát, jogi aktust és eszközt, beleértve a pénzügyi eszközöket is. A Bizottság szándéka az, hogy legfontosabb szakpolitikáit és azok eszközeit, így az egységes piacot, a költségvetést és az Európai Unió külgazdasági programját olyan irányba fejlessze tovább, hogy

azok hozzájáruljanak az Európa 2025 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához. Az Európa 2025 program szerves részét képezik azok az operatív javaslatok, amelyek arra hivatottak, hogy biztosítsák ezt a hozzájárulást. A növekedés és a munkahelyteremtés nem valósulhat meg az egységes piac

megerősítése, elmélyítése és kiszélesítése nélkül. A legfrissebb fejlemények mindazonáltal az integrációs folyamat kifulladásáról és az egységes piaccal kapcsolatos kiábrándultságról tanúskodnak. A válság felélesztette a gazdasági nacionalizmus csábítását. A Bizottság ébersége és a tagállamok közös

felelősségének tudata mindeddig meggátolta a dezintegráció felé való sodródást. Új lendületre, valódi politikai elkötelezettségre van azonban szükség annak érdekében, hogy az alább felsorolt kezdeményezések gyors elfogadása révén újraindítsuk az egységes piacot. Ennek a politikai

kötelezettségvállalásnak az egységes piac hiányzó láncszemeit pótló számos intézkedésre kell kiterjednie. A vállalkozások nap mint nap tapasztalják, hogy az egységes piac létezése ellenére továbbra is számos tényező akadályozza a határokon átnyúló üzleti tevékenységet. Érzékelik, hogy a különböző hálózatok

nincsenek megfelelően összekapcsolva, hogy az egységes piac működésére vonatkozó szabályok végrehajtása nem egyenletes. Gyakran előfordul, hogy a vállalkozások és a polgárok ugyanabban az ügyben eljárva még mindig 27 különböző jogrendszerrel találkoznak. Miközben az európai vállalkozások a mai napig a

piac szétaprózottságának és az eltérő szabályoknak a valóságával szembesülnek, kínai, egyesült államokbeli vagy japán versenytársaik teljes mértékben kiaknázzhatják a hatalmas hazai piac nyújtotta előnyöket. Amikor az egységes piac gondolata felmerült, még nem terjedt el az internet, a növekedés egyik fő

mozgatórugóját még nem az információs és kommunikációs technológiák jelentették, és a szolgáltatások még nem képezték az európai gazdaság meghatározó részét a maihoz hasonló mértékben. Az új szolgáltatások térnyerése hatalmas lehetőségeket tartogat, ám Európa csak akkor lesz képes

kihasználni ezeket, ha felszámolja a szétaprózottságot, amely napjainkban az online tartalmak való hozzáférését akadályozza. Ahhoz, hogy az egységes piac hozzájáruljon az Európa 2025 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához, jól működő, egymással összeköttetésben álló piacokra van szükség, ahol a

verseny és a fogyasztók hozzáférése ösztönzi a növekedést és az innovációt. A szolgáltatási irányelv alapján nyílt és egységes piacot kell létrehozni, biztosítva ugyanakkor a fogyasztók számára nyújtott szolgáltatások minőségének megőrzését. Javítani kell a kis- és középvállalkozások egységes piachoz való

hozzáférését is. Lehetőséget kell adni az európai polgároknak arra, hogy teljes mértékben részesei legyenek az egységes piacnak. Ehhez több lehetőséget kell teremteni számukra ahhoz, hogy a határon túlról vásároljanak árukat és szolgáltatásokat - különösen online úton -, és elő kell segíteni, hogy nagyobb

bizalommal forduljanak az ilyen vásárlások felé. A versenypolitika végrehajtásán keresztül a Bizottság a vállalkozások esélyegyenlőségének megőrzése és a nemzeti protekcionizmus elleni harc révén biztosítani fogja, hogy az egységes piac nyitott maradjon. A versenypolitika azonban ezen

túlmenően is szerepet kap az Európa 2025 célkitűzéseinek megvalósításában: biztosítani fogja - például a szabadalmak és tulajdonjogok védelme révén -, hogy a piacok megfelelő környezetet képezzenek az innováció számára. A piaci visszaélések és a vállalkozások közötti versenyellenes

megállapodások megakadályozása az innováció ösztönzésének biztosítója. Az Európa 2025 céljainak megvalósításához az állami támogatási politika is tevékenyen hozzájárulhat az innovatívabb, hatékonyabb és környezetkímélőbb technológiákat szolgáló kezdeményezések elindítása és támogatása révén, illetve az

állami beruházások támogatásához, a kockázati tőkéhez és a kutatási és fejlesztési támogatásokhoz való hozzáférés megkönnyítésén keresztül. Az Európa 2025 stratégia központi eleme a gazdasági, társadalmi és területi kohézió biztosítása annak érdekében, hogy minden energiát és képességet a stratégia

prioritásainak szolgálatába állíthassunk. A kohéziós politika és a megvalósítását célzó strukturális alapok saját jogukon is fontosak, de emellett kiemelkedő szerepet játszanak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés prioritásainak elérésében tagállami és regionális szinten egyaránt. A pénzügyi

válság jelentős hatást gyakorolt az európai vállalkozások és kormányok beruházásainak és innovációjának finanszírozási képességére. Az Európa 2025 céljainak eléréséhez elengedhetetlen egy olyan szabályozási környezet kialakítása, amely egyszerre biztosítja a pénzügyi piacok hatékonyságát és biztonságát. Az

Európai Uniónak ugyanakkor mindent meg kell tennie azért, hogy a rendelkezésére álló saját pénzügyi forrásokat más eszközökkel egészítse ki, új utakat tárjon fel a magán- és állami források együttes felhasználása és a szükséges beruházásokat finanszírozó innovatív eszközök kialakítása terén, egyebek mellett a

magántársulások lehetőségeinek fokozottabb kiaknázásával. Az Európai Beruházási Bank és az Európai Beruházási Alap hozzájárulhat egy olyan pozitív öngerjesztő folyamat kialakulásához, amelyben az innováció és a vállalkozói tevékenység - a nemzeti szinten jelenleg is működő számos állami

kezdeményezéssel partnerségben - nyereségesen finanszírozható olyan eszközök révén, amelyek a korai szakaszban nyújtott finanszírozástól a tőzsdei bevezetésig terjedhetnek. A hosszú távú növekedési prioritásokat az Európai Unió többéves pénzügyi keretének is tükröznie kell. Elfogadásukat követően a Bizottság

ezeket a prioritásokat érvényesíteni fogja a jövő évben benyújtandó, a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslataiban. A vitának nem csupán a támogatások szintjéről kell szólnia, hanem arról is, hogyan járulhatnak hozzá az egyes finanszírozási eszközök, így a strukturális alapok, a

mezőgazdasági és vidékfejlesztési alapok, a kutatási keretprogram és a versenyképességi és innovációs keretprogram az Európa 2025 stratégia céljainak megvalósításához oly módon, hogy e hozzájárulás a lehető leghatásosabb legyen, biztosítsa a hatékonyságot, és uniós hozzáadott értéket teremtsen. Fontos

lesz megtalálni, milyen módon növelhető az uniós költségvetés hatása, amely bármily szerény eszközökkel is rendelkezik, ha ezek az eszközök jól célzottak, katalizátorként működve jelentős hatást fejthetnek ki. A globális növekedés új lehetőségeket kínál majd az európai exportőrök számára, és versenyképes

hozzáférést biztosít a legfontosabb importtermékekhez. A külső gazdaságpolitika teljes eszköztárát mozgósítanunk kell annak érdekében, hogy a nyitottság és a méltányosság elvei alapján működő világpiacon való részvételünk révén elősegítsük az európai növekedést. Ez amellett, hogy több belső szakpolitika,

mint például az energia, a közlekedés, a mezőgazdaság, a kutatás-fejlesztés stb. külső aspektusát is érinti, elsősorban a kereskedelempolitikára és a nemzetközi makroökonómiai politikai koordinációra vonatkozik. Egy olyan Európa létrehozása, amely nyitott, és amely szabályokon alapuló nemzetközi keretek között

működik, a legjobb útja azon előnyök kiaknázásának, amelyeket a globalizáció tartogat a növekedés és a foglalkoztatás számára. Ezzel egyidejűleg az Európai Uniónak határozottabban kell fellépnie a világban, vezető szerepet vállalva a G-20 keretében a jövőbeli gazdasági világtrend kialakításában, és a

rendelkezésünkre álló valamennyi eszköz tevékeny alkalmazásával az európai érdekek szolgálatában cselekedve. A következő évtizedben megvalósítandó európai növekedés forrásai között a feltörekvő gazdaságoknak is helyet kell kapniuk. Ezek az országok a középosztály megerősödése nyomán növekvő mértékben

importálnak majd olyan termékeket és szolgáltatásokat, amelyek terén az Európai Unió komparatív előnyökkel rendelkezik. A világ legnagyobb kereskedelmi csoportosulásaként az Európai Unió akkor lehet sikeres, ha nyitott marad a világ többi része előtt, és szorosán figyelemmel kíséri, mit tesznek más fejlett vagy

feltörekvő gazdaságok annak érdekében, hogy elébe menjenek a jövőbeli folyamatoknak, vagy alkalmazkodjanak azokhoz. Kulcsfontosságú cél, hogy a Kereskedelmi Világszervezet keretében folytatott tárgyalásokon és a kétoldalú megbeszéléseken jobb eredményeket érjünk el az uniós

vállalkozások, köztük a kis- és középvállalkozások piacra segítésében, és egyenlő feltételeket biztosítsunk számukra külső versenytársaikkal szemben. Nagyobb figyelmet kell szentelnünk emellett a szabályozásra vonatkozó párbeszédnek, és ésszerűsíteni kell azt, különösen az éghajlat-politika és a

környezetbarát növekedés új területein. Lehetőség szerint az egyenértékűség, a kölcsönös elismerés, a legfontosabb területekre vonatkozó szabályozás konvergenciája, valamint szabályaink és szabványaink elfogadtatása révén kell növelnünk globális befolyásunkat. Az Európa 2025 stratégia nem csupán a

tagállamok számára fontos, de jelentős lehetőségeket tartogat a tagjelölt országok és az Unió szomszédságát alkotó országok számára is, és elősegítheti saját reformtörekvéseik megalapozását. Ha az uniós szabályokat egyre nagyobb területen alkalmazzák, az új lehetőségeket teremt mind az Európai Unió,

mind szomszédai számára. A következő néhány év egyik leglényegesebb célkitűzése lesz, hogy stratégiai kapcsolatokat építsünk ki a feltörekvő gazdaságokkal a közös problémák megvitatása, a közös szabályozásra és más területekre vonatkozó együttműködés kialakítása és a kétoldalú kérdések megoldása

céljából. Az ezeket a kapcsolatokat szolgáló intézményes megoldásoknak rugalmasnak kell lenniük, és azokat nem technikai, hanem politikai szempontoknak kell vezérelniük. Az Európai Unió globális szereplő és nemzetközi kötelezettségeit komolyan veszi. Valódi partnerséget alakított ki a fejlődő országokkal a

szegénység felszámolása, a növekedés elősegítése és a millenniumi fejlesztési célok valóra váltása érdekében. Különösen közeli a kapcsolataink Afrikával, és ezt a szoros viszonyt a jövőben további erőfeszítések révén kell ápolnunk. Ezek az erőfeszítések azoknak a tágabb törekvéseknek a keretén

belül zajlanak majd, amelyek célja segélyprogramjaink hatékonyságának javítása a tagállamokkal folytatott hatékony munkamegosztás és a fejlesztési céloknak az uniós politikákban való jobb tükröztetése révén. A tagállamok határozott intézkedéseket tettek a válság leküzdésére, a szakpolitikai

eszközök széles skáláját alkalmazva. Ahol lehetett, a fiskális politika expanzív, anticiklikus szerepet vállalt. Ennek érdekében csökkentették a kamatlábakat a történelmi minimumszintekre és példátlan mértékű likviditást biztosítottak a pénzügyi szektor számára. A kormányok jelentős támogatást

nyújtottak a bankoknak garanciavállalás, feltőkésítés vagy mérlegeik értékvesztett eszközöktől történő megtisztítása révén. Más ágazatok az állami támogatásokra elfogadott ideiglenes és rendkívüli szabályok keretében kaptak segítséget. Mindezek az intézkedések indokoltak voltak, és továbbra is azok.

Állandósítani azonban nem lehet őket. A végtelenségig nem tartható fenn az államadósság magas szintje. Az Európa 2025 program megvalósításának a költségvetési és monetáris politikai intézkedések, illetve a kormányok által az egyes gazdasági ágazatoknak – különösen a pénzügyi szektornak – nyújtott

közvetlen támogatások visszavonását célzó, hiteles stratégián kell alapulnia. A válságkezelési intézkedések leépítésének sorrendje fontos kérdés. E stratégia sikerének biztosítéka a megerősített gazdaságpolitikai koordináció lehet, különösen az euroövezeten belül. Mivel a gazdasági kilátások továbbra is

bizonytalanok, a pénzügyi szektor pedig sebezhető, a támogatási intézkedéseket csak azt követően szabad visszavonni, hogy a gazdasági fellendülés önfenntartóvá vált, és a pénzügyi stabilitás helyreállt. Az ideiglenes válságkezelő intézkedések visszavonására irányuló lépéseket össze kell hangolni, és

azoknak figyelembe kell venniük a tagállamokat és a különböző szakpolitikai eszközök egymásra hatását érintő esetleges negatív továbbgyűrűző hatásokat. Helyre kell állítani az állami támogatások szokásos rendjét, kezdve az ideiglenes állami támogatási keretrendszer megszüntetésével. Mivel a rendezett

államháztartás kulcsfontosságú a fenntartható növekedés és foglalkoztatás feltételeinek helyreállítása tekintetében, a válságkezelési intézkedések visszavonása terén átfogó stratégiára van szükségünk. A válság hatásainak csillapítását szolgáló, rövid távú támogatási intézkedések fokozatos

visszavonása mellett ennek ki kell terjednie az államháztartás fenntarthatóságát elősegítő és a növekedés lehetőségeit bővítő közép- és hosszú távú reformokra is. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében végrehajtott államháztartási konszolidáció során az uniós gazdaságnövekedési potenciál és szociális

modelljeink fenntarthatóságának támogatása érdekében prioritásokat kell majd meghatározni, és nehéz döntéseket kell meghozni. Az uniós szintű koordináció a tagállamok segítségére lehet ebben a feladatban és elősegítheti a továbbgyűrűző hatások kezelését. Ezenfelül a kormányzati kiadások összetétele és

minősége is számít. A költségvetési konszolidációs programoknak előtérbe kell helyezniük az Európa 2025 stratégia fő tematikus területeit alkotó, növekedést erősítő elemeit, így az oktatást, a készségek elsajátítását, a kutatás-fejlesztéseket, az innovációt és a hálózatokba - például a nagy sebességű

internethálózatokba, az energia- és közlekedési hálózatok összekapcsolásába - történő befektetéseket. A költségvetés bevételi oldalára is figyelmet kell fordítani, különös tekintettel a bevételi és adórendszer minőségére. Az esetlegesen szükséges adóemeléseket lehetőség szerint össze kell kapcsolni

az adórendszer növekedésösztönző alakításával. Kerülni kell például az élőmunka megadóztatását. A múlt példái azt bizonyítják, hogy ez jelentősen visszaveti a foglalkoztatást. A foglalkoztatáshoz kapcsolódó adók helyett a tagállamoknak a „zöld” adórendszer kialakítása jegyében inkább az

energiafelhasználás és környezeti terheket okozó tevékenységek megadóztatása felé kell elmozdulniuk. Az államháztartási konszolidációnak és a hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságnak együtt kell járnia fontos szerkezeti reformokkal, különösen a nyugdíjrendszer, az egészségügyi ellátás, a szociális védelem és

az oktatási rendszerek területén. A reformokat a közigazgatásnak e szolgáltatások hatékonyságának és minőségének emelésére kínáló lehetőségként kell megragadnia. A közbeszerzési politikának biztosítani kell a közpénzek lehető leghatékonyabb felhasználását, a közbeszerzési piacokat pedig az egész Unió

szintjén nyitottan kell tartani.